

Scinteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2424

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 20 februarie 1957

In cinstea zilei de 1 Mai și a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova

Angajamentele

tinerilor oțelari reșițeni

Niciodată sala Teatrului de Stat din Reșița n-a cunoscut o asemenea animație. Entuziasmul a devenit în scurt timp atotcuprinzător. Băieții lui Sabin Frențiu (membri în brigada fruntașă de șase ani consecutiv în fabrica de mașini electrice) au ocupat primele locuri. Curind li s-au alăturat cei din brigada prim topitorului Vasile Mocea, apoi alți și alți tineri dornici să afle cum va reveni — de această dată — drapelul de organizație fruntașă.

„733 tone de oțel au fost realizate peste plan în primele 16 zile ale lunii februarie”. Cifra este de-a dreptul impresionantă. Referatul prezentat de tovarășul Petre Coțea, secretarul comitetului U.T.M. al Combinatului metalurgic Reșița, a analizat aprofund tineretului în procesul de producție. În mod deosebit s-a fost evidențiată succesele brigăzii prim topitorului Vasile Mocea de la cuplorul nr. 6, cuplorul tineretului. Referatul a arătat că numai în ziua de 12 februarie, cind oțelarii reșițeni au obținut o producție record nemălămintă în ultimii 13 ani, brigada lui Mocea a elaborat în 6 ore o șarjă de oțel special, depășind planul zilnic cu 18,4 tone. Pentru toate succesele obținute, pentru faptul că oțelul produs este de calitate superioară, brigăzii i-a fost decernat drapelul de brigadă fruntașă pe Combinat.

Inițiativa comitetului U.T.M. pe Combinat de a stimula fruntașii în producție merită toată lauda. 103 tineri fruntași au primit premii în cărți, obiecte, îmbold în munca lor viitoare.

Festivitatea tineretului reșițean a mai sărbătorit un eveniment de seamă: decernarea drapelului de organizație U.T.M. fruntașă, organizației de secție de la oțelărie, Siemens-Martin.

S-au înscris la cuvânt mulțini tineri. Vasile Toia de la oțelărie, Tiberiu Oras de la laminare și alții. Ei s-au angajat să ducă mai departe flacăra întrecerii socialiste, să lupte mai neobosit pentru traducerea în viață a prevederilor plenei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.

Pe baza succesele obținute până acum, a analizării posibilității, fiind existente privind creșterea producției și productivității muncii, tineretului băcinești vestitei Reșițe și-a luat numeroase angajamente. Astfel, până la 1 Mai oțelarii vor da peste plan 2.800 tone oțel, iar laminatorii vor lamina 350 tone peste prevederile planului. Cuplorul nr. 6 — al tineretului — s-a angajat să dea peste plan până la 1 Mai

Un nou remorcher maritim

În curând flota maritimă a țării noastre va fi înzestrată cu un nou tip de remorcher cu a-buri. Nava a fost proiectată de Ipronav și construită la șantierele din Galați.

Corpul vasului și mașinile principale au fost realizate în întregime cu materiale din țară; căldarea și mașinile principale, de exemplu, sint executate de uzinele „Progresul” din Brăila.

La începutul acestei luni s-au terminat probele la mare ale noului remorcher.

(Agerpres)

ACTUALITATEA REPORTAJ

Intr-o clădire oarecum modestă de pe bulevardul „6 Martie”, funcționează de câțiva ani Studioul de diafilme „Jon Creangă”. Să facem azi o scurtă vizită aici...

Tovarășă Micaela Popescu, directoarea Studioului, e ocupată acum. Discută cu autorul unui nou scenariu. A-tunci să ne adresăm redactorului șef pentru scenarii, tovarășului Savin Sotir.

— Dorim să cunoaștem cîte ceva din activitatea Studioului de diafilme „Jon Creangă”. Ce ne puteți spune în această direcție?

Amabil, tovarășul Sotir ne invită să luăm loc pentru a ne face o prezentare asupra dezvoltării diafilmului la noi.

Istoria diafilmului în țara noastră nu e prea veche. Ea se scrie de-abia acum, în anii aceștia. Începând din 1950, în numai 6 ani, diafilmul a avut totuși timp să devină cunoscut de mase tot mai largi de oameni ai muncii. Drept vorbind aceasta s-a întâmplat cu deosebire în ultimii doi ani, cînd au început să se producă diafilme românești și cînd o serie de instituții științifice, de cultură și școli au fost înzestrate

825 tone, iar brigada lui Vasile Mocea 350 tone. Aplicind inițiativa tinerilor de la Uzinele metalurgice „Progresul” Brăila se vor realiza economii egale cu prețul de cost al unei turbine de 3.000 kw., iar pînă la Festival se va colecta cantitatea de 5.000 tone de fier vechi.

Pentru realizarea angajamentelor luate, se va extinde inițiativa tinerilor de la Uzinele „Tudor Vladimirescu” din București, se vor organiza cinci cursuri de minim tehnic și munca se va desfășura sub lozincă „Fiecare tînar cu planul îndeplinit și depășit, nici o brigadă sub plan”.

Angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai și a Festivalului cuprind întreaga activitate a tineretului. Sint prevăzute în planul de acțiune, sarcini privind efectuarea a 5.000 ore de muncă voluntară pentru rețacarea cabanelor de pe muntele Semenic, acțiune pornită de tineretul Combinatului, organizarea — în luna martie — a Carnavaului Tineretului, iar în prima jumătate a lunii iulie a festivalului tineretului din Combinat, amenajarea a două terenuri de sport, mobilizarea tinerilor căsătorii la construirea unui bloc de locuințe, blocul tineretului etc.

Pînă la Festival încă 500 tineri vor deveni purtători ai înscrisului „Prieten al cărții”.

Tineretul reșițean și-a spus cuvîntul. Îndeplinind angajamentele luate el va contribui efectiv la îndeplinirea angajamentelor întregului colectiv de muncitori, ingineri, tehnicieni, funcționari ai oțelăriei Siemens-Martin luate în cinstea zilei de 1 Mai: realizarea peste plan a 5.000 tone de oțel de bună calitate, creșterea productivității muncii cu 5,5 la sută față de sarcina planificată, reducerea prețului de cost cu 1 la sută, reducerea rebuturilor cu 6 la sută față de plafonul admis, mărirea indicelui de utilizare a cuplourilor în tone pe m. p. suprafață de vatră și zi nominală cu 5 la sută față de sarcina planificată etc.

„Patria ne cere mai mult oțel — au spus tinerii. Vrem și de data aceasta să ne facem datoria și chemăm alături în întrecere și pe oțelarii hunedoreni și pe cei de la „Oțelul Roșu”.

(Agerpres)

Răspuns la întrebările cititorilor

Echipele de tineret — forță însemnată pentru consolidarea gospodăriilor colective

În urma studierii documentelor Plenei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 și a lucrărilor Plenei a II-a a C.C. al U.T.M., mai mult organe și organizații de bază U.T.M. din țară au adresat redacției ziarului nostru o serie de întrebări în legătură cu modul de organizare și sarcinile echipelor de tineret din brigăzile permanente ale gospodăriilor agricole colective.

Din experiența mai multor echipe de tineret care au funcționat pînă acum în unele gospodării colective s-au putut trage o serie de învățăminte care pot fi folosite în organizarea și funcționarea echipelor de tineret ce se vor crea în acest an.

Răspunsurile pe care le dăm acum sint izvorite tocmai din această experiență.

1. Cum se creează și cum își organizează munca echipele de tineret?

În scopul participării mai active a organizațiilor de bază

Organizarea practicii studenților în medicină

La Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale se lucrează de cîteva zile la stabilirea normelor de organizare a practicii în spitale a studenților din institutele de învățămînt superior medical, sub formă de externat și internat.

Locurile de externat și internat în spitale — al căror număr va fi stabilit printr-un regulament ce este în curs de elaborare vor putea fi ocupate pe bază de concurs de către studenții care au absolvit primii trei ani de studii în facultățile de medicină. Externatul are o durată de 2 ani, internatul are o durată de 4 ani, din care ultimii 2 ani vor fi scoțiali ca practică de stagierat. În tot timpul externatului și internatului studenții alfați la practică vor primi salariu și vor beneficia de cămin și cantină în mod gratuit.

Deoarece locurile în formele de practică ale externatului și internatului sint limitate, studenții care nu vor reuși la concurs nu vor putea să ocupe posturi de externat sau internat în spitale. Ei se vor putea integra în sistemul de practică în stagii, urmînd ca după terminarea facultății să lucreze în unitățile sanitare ca medici stagiați.

Reintroducerea formelor de practică a studenților din institutele de medicină ca externat și apoi ca internat în unitățile spitale are menirea de a completa cunoștințele teoretice prin pregătirea practică. În centrele universitare numeroși studenți în medicină au început de pe acum recapitularea cunoștințelor din primii trei ani de studii superioare, pregătindu-se pentru concursul ce va fi organizat în curînd.

(Agerpres)

In acest număr:

- „Am să merit cravata...”, Vestitori ai noului.
- Aricii în „împărăția ador-mită”.
- Tinerețe: Forță și optimism
- Elucubrările d-lui Masanobu In... „1960”.

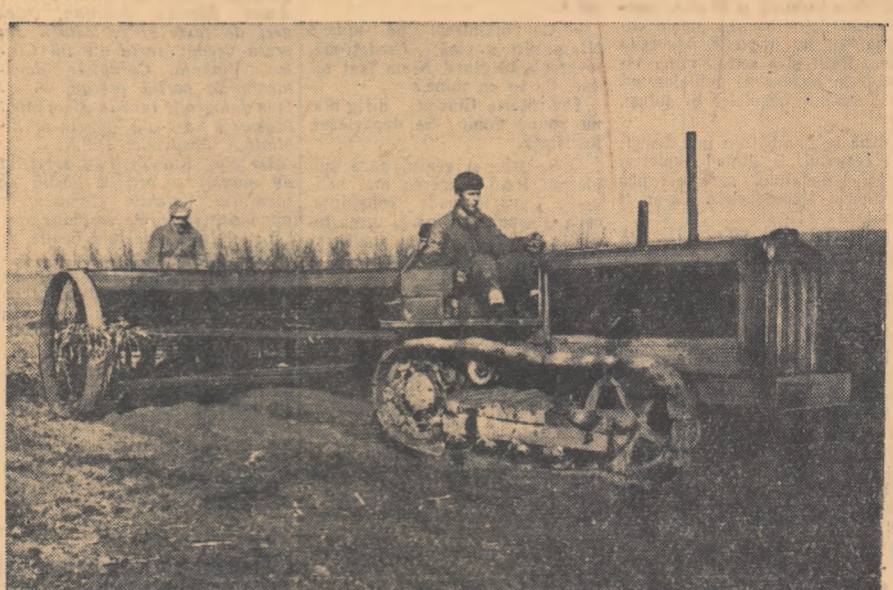
Pag. 2

- „Cătețele filozofice” ale lui V. I. Lenin și filozofia burgheziei contemporane.

Pag. 3

- Tineret — sufletul căminelor culturale.

Pag. 4

In multe părți ale regiunii Constanța, muncitorii trag brazdă nouă în pămîntul roavă. În urma semănătorii trase de tractorul său se însiră nesfîrșite coliere de boabe — sămînța pe care o suprafață de 15 hectare. Printre frunțașii primelor zile de muncă se numără și cîtecile agricole se desfășoară cu intensitate. Tractorii trag brazdă nouă în pămîntul roavă. În urma semănătorii trase de tractorul său se însiră nesfîrșite coliere de boabe — sămînța pe care o suprafață de 15 hectare. Printre

TOATE FORȚELE pentru noua recoltă

Gata pentru campanie

Douăzeci și opt de utemiști din gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin” din comuna Tîa Mare, raionul Corabia, alături de ceilalți colectivști, pregătesc intens campania agricolă de primăvară. La atelierul de fierărie al colectivei s-au reparat toate uneltele existente în gospodărie.

La cîmp s-au cîrat peste 15 tone de gunoi de grajd. În această acțiune, s-au evidențiat utemiștii Constanțin Golgojan, Eftimie Pîrvănescu, Dumitru Golgojan și alții.

De asemenea, a fost cîrat gunoiul de grajd necesar așezării paturilor pentru rîsadnițele de zarzavate, formîndu-se pînă acum șase platforme gata de însămînțat. Utemiștii cu Ioan Ciucu, Constanțin Ciobanu, Sabina Pîrvănescu și mulți alții au dovedit cu prisosință că tineretul poate fi un ajutor prețios în activitatea gospodăriei colective.

Correspondent NICOLAE CIOARA

Primele realizări

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru). Văzînd timpul bun care permite efectuarea primelor lucrări de primăvară, colectivștii din Lipia s-au hotărît ca începînd cu ziua de 17 februarie să pornească cu toate forțele să însămînțeze orzul, 12 hectare, cu floarea-soarelui și cinci hectare cu mazăre.

Grijă față de tractoriști

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). În gospodăria de stat „Costache Burcă” e mare zor.

La atelier, mecanicii, tractoriștii și maștrii asamblează unitelile motoare. Inginerii și conducătorii gospodăriei organizează brigăzile permanente de cîmp și pe cele de tractoriști.

Correspondent NICOLAE CIOARA

Au însămînțat orzul și mazărea

SLATINA (de la trimisul nostru). A sosit primăvara. Oamenii împărație pe cîmp gunoiul strîns în timpul iernii, pregătesc atelajele, selecționează sămînța, iau probe de vegetație. Colectivștii de la gospodăria colectivă „Zorile socialismului” din comuna Valea Mare, raionul Slatina, au început, în dimineața zilei de 14 februarie semănatul. Ei sint primii din regiunea Pitești care au ieșit la arat și însămînțat. Pe parcela Bucești, brigada I-a și a II-a de cîmp, conduse de Gheorghe Ciobanu și utemistul Dumitru Ghioca, au terminat în seara aceleiași zile însămînțatul orzului pe o suprafață de 15 hectare. În zilele imediat următoare colectivștii din Valea Mare au mai semănat alte 10 hectare cu mazăre.

REG. STALIN (de la corespondentul nostru).

— Putem începe arăturile — se adresează Robert Pal, președintele gospodăriei din Criș, to-

varășului Silviu Petrescu, mecanicul șef al S.M.T. Sighișoara.

— Sintem bucuroși de veste. Azi pornim brigăzile. Și 12 brigăzi de tractoriști au plecat la gospodăriile colective din raion.

În S.M.T. au sosit vești despre brigada tînarului Ion Pavel, care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective din Criș. El a arat pînă acum cîteva zile peste opt hectare. În același timp, din satul Roandola a sosit vestea că brigada a II-a, lucrînd pe taratele gospodăriei colective, a însămînțat două hectare cu orz.

Correspondent NICOLAE CIOARA

PRIMII GHIOCEL... Foto: R. COSTIN

COMENTARIILE

Sclavie... altoită

Puritanii de la „Times” s-au împurțurat de rușine, au strîns gura punga și indignare și au respins cu hotărîre un anunț pentru mica publicitate adusă de către Jolin Whitney de la televiziunea engleză (aflat în stăruințele financiare). Numitul Whitney — posesorul unei neveste grațioase și a unei limuzine frumoase — a tras semnul egalității între cele două obiecte de care dispunea și a ticluit următorul anunț:

„Liber profesionist, aflîndu-mă în prezent într-o situație dificilă și dispunînd de o soție tînară și frumoasă, precum și de o splendidă mașină Rolls Royal, doresc să cedez fie una, fie cealaltă, contra oferta corespunzătoare”.

De unde se vede că tradiționalismul britanic nu se desminte: neputînd să mai practice sclavajul în coloniile care se impuținează, îl altoiesc în metropola. Bunele maniere nu trebuie să se piardă.

O inovație nerentabilă

Deoarece în Anglia benzina a început să devină un articol rar și scump, posesorii de automobile se gîndesc în mod se-

O sărbătoare a artiștilor amatori

În zilele de 9, 10, 16, și 17 februarie s-a desfășurat în Capitală faza regională a celui de al IV-lea concurs al echipelor de teatru din cadrul colturilor roșii, căminelor culturale și caselor de cultură din regiunea București.

În cadrul concursului au fost interpretate de către artiști amatori, piese din repertoriul teatrelor profesioniste printre care „Cere în căsătorie” de Cheov, „O mie care a văzut moartea” de V. Eftimiu, „Doctor în filozofie” de B. Nușău, „Stea fără nume” de Mihail Sebastian, „Nota zero la purtare” de V. Stoescu și O. Sava, „Răfuială” de T. Vornic, „Gh. Doja” de P. Vintilă, „Boieri și țărani” de Alexandru Sever.

Locul întâi a fost cîștigat de echipele de teatru ale Casei de cultură raională din Alexandria, ale căminelor culturale din Peretu și Fundulea, echipa de teatru de păpuși din Otlenița și recitatorul V. Vințeanu din Drăgășești. Premiul I pentru interpretare a fost acordat Elenel Filip din comuna Moara Săracă și Mariel Zamfirescu din comuna N. Bălcescu.

Echipele de teatru și recitator, care s-au clasat pe locul întâi, vor participa la faza republicană.

Echipele de teatru, recitatorilor și interpretelor, de pe locurile I, II și III, vor fi instrucțorii, li se vor decerna premiul.

„Genialitate”

Ingenioșii sfetnici ai Pentagonului au găsit o genială metodă de „a schimba fără să modifice”, pășind cu glorie în urma strălucitului nostru compatriot Cătavenau. Au aflat unme mai marii departamentului militar posibilitatea de a redu-

ce cheltuielile militare fără a scădea nici un cent din sumele pentru înarmare, ba dimpotrivă. Tot cercetînd inensele coloane ale cheltuielilor militare, ei au găsit capitolul la care se face o risipă damndabilă: chiria pentru cîrucul cu care sint înmormîntați ofițerii de vază. Ei da, acolo era buba, explica împuțernicului ministrului. Aferurile de tun, cîși și toată pompa obișnuită înmormîntărilor militare costă 80 dolari, pe cînd chiria pentru o mașină funebnă nu depășește doi dolari. La fiecare ofițer superior mort se poate face o economie de 78 dolari. Dacă am presupune că într-un an mor 1000 de ofițeri de vază, vedeți și dvs. că s-ar face o economie de 78.000 dolari (pe care, hîncuțel, de bucurie, șefii Pentagonului i-ar repartiza imediat la capitolul înarmării).

Ingenioșii de la Pentagon fac economii pe seama celor morți de moarte bună, pentru a fabrica mijloace de moarte forțată. Americanii se laudau cu simțul umorului. Heruvimii războiului dovedesc că acest umor a devenit macabru și ca atare nu mai are nci un haz.

POLEMICI

AL. G.

CONTINUARE PAG. 11

CONTINUARE IN PAG. 3A

„AM SĂ MERIT CRAVATA...”

E iarnă și frigul pătrunde pe sub haina deschisă. Fulgii de nea — au înăntat într-o bălăie aprigă, rostogolindu-se puzderie. Trecură zorii aruncă privi îngrijorată spre copilul care se plimbă nepăsător pe un asemenea per. Ralfi pare că nu simte nimic. În fața-i apare mereu o sală plină cu pionieri. Roșul cravatei îi arde privirile, își duce mâna la gât, dar instinctiv o retrage.

„Gîndurile au făcut cale întoarsă către acel început de toamnă. Totul s-a împlinit atît de simplu...”

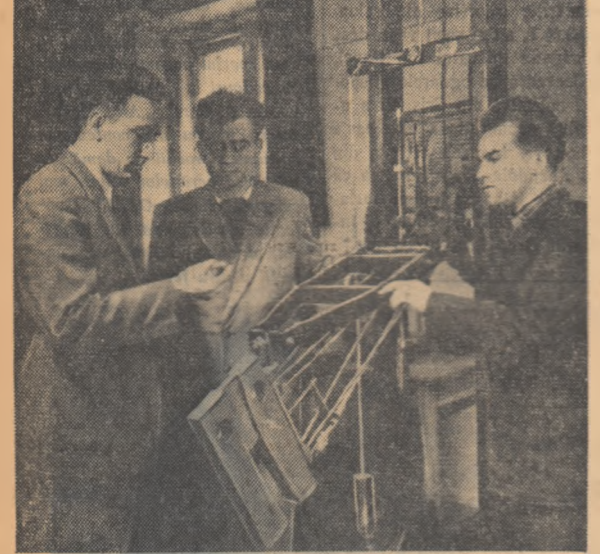
Locuța profesorului comunist Ion Țigăreanu își deschide cu drag porțile pentru pionierii și școlarii care vin să ceară sprijin. În ziua aceea Reșița părea a nu simți de loc că trăiește zile fruguroase de toamnă. Razele soarelui coborau cu blîndețe peste covorul înzetrului rugini. Numai starea jalnică a copacilor amintea că iarna pîndește de undeva, din apropiere.

Ralfi Novabelski, elev în clasa a VI-a a Școlii de 7 ani nr. 1, părăsise grăbit strîngînd la subțioară caietul în care va înscris temele rezolvate.

A ajuns, Obrajii au căpătat culoare rubinie. La început, se simte încurcat în fața profesorului. I se pare că sprîncenele adunate sînt de severitate. Dar Ralfi cunoaște bunătatea acestui prieten mai mare, răbdarea cu care se ocupă de elevi, dragostea sa părintească. Pășește alături de profesor, un om trecut de anii tinereții. În casă domnește o ordine de înviată. Pe masă se mai află deschisă o carte. Profesorul studiază, învîna la rîndul său.

— Care-i tema?
Ralfi explică fîsticit, rozindu-și creștii în dinți. Simte în gură așchii mărunte.
Alături de caietul său, un ceas de mîna. Acele cadranelor mai chează timpul care se scurge în cel. Ralfi l-a privit cu coada ochiului. Și a tras caietul mai aproape.

— Acum, te las singur să rezolvi problema — i-a spus profesorul.

Institutul politehnic din Orașul Stalin este unul dintre nobile institute de învățămînt superior create în țara noastră în anul regimului de democrație populară. Secțiile de fizică, mecanică, tratamente termice etc. au laboratoare dotate cu utilaj modern asigurînd studenților condițiile cele mai optime de practică.

In foto: inginerul Deutsch Ioan, asistent universitar (stînga) efectuînd cu studenții Gheorghe Vase și Constantin Neagoie, o probă de încercare a rezistenței unui material.

„Caietele filozofice“ ale lui V. I. Lenin și filozofia burgheziei contemporane

Spre deosebire de Marx și Engels, Lenin a luptat împotriva filozofiei unei burghezii în decadență, carea nu-i mai dădea mîna să permită gînditorilor ei nici măcar cochetarea cu materialismul. „...A sosit momentul istoric — scrie Lenin în 1913 — cînd burghezia dominantă, de frica proletarietului, care crește și se întărește, sunșine tot ce e înapoiat, tot ce este cale de dispariție, tot ce este medieval. Burghezia, care și-a trăit raiul, se unește cu toate forțele aliate în agonie și descoperă spera în meșteșugurile în gnoșologie. În vreme ce știința dădea idealismului lovitură mortală, descoperind mereu alte legi de dezvoltare a naturii și societății, idealismul s-a văzut nevoit să atace știința pe la spate, contestînd valabilitatea obiectivă a cuceririlor ei.

„Caietele filozofice“ ale lui V. I. Lenin reprezintă, înainte de toate, o analiză profundă a dialecticii materialiste ca știință, ca metodă revoluționară de cunoaștere și de transformare a lumii.

Nici o recenzie nu poate să cuprindă imensa bogăție de idei concentrată în „Caietele filozofice“. Nici un studiu nu poate să enumere toate ideile răspîndite în aceste „Caiete“ cu generozitatea unui geniu.

Cititorul nu nu uita nici o clipă că are în fața o serie de note personale, care nu au fost redactate de autorul lor pentru tipar. Fără o cunoaștere elementară a istoriei filozofiei și a materialismului dialectic, lectura „Caietelor“ este deosebit de dificilă. Însă fiecare înseamnă în îndeplinirea filozofiei marxiste, împotriva dogmatismului științific, împotriva oricărei idei care se așează de-a curmezișul istoriei. Rîndurile care urmează și-au propus să reamintescă numai actualitatea „Caietelor filozofice“ ale lui Lenin — cu prilejul apariției lor în romînea — în lupta pe care o poartă filozofii marxisti împotriva principalelor curente ale filozofiei burgheze de astăzi.

Cele mai influente curente din filozofia burgheză de la începutul veacului nostru, cărora Lenin le-a opus în „Caietele“ sale o concepție științifică despre lume, au fost: pragmatismul, iraționalismul și pozitivismul. Toate trei au contestat atît capacitatea oamenilor de a cunoaște esența lucrurilor cît și valoarea obiectivă a adevărurilor științifice. Toate trei au exprimat, în feluri diferite, aceeași teamă a burgheziei în fața revoluției proletare.

Fiecare din aceste curente a denaturat o parte din momentele necesare ale procesului de cunoaștere. Pragmatismul a denaturat rolul practicii în cunoaștere, iraționalismul a denaturat rolul treptei senzoriale în cunoaștere, iar pozitivismul a denaturat rolul gîndirii abstracte în cunoaștere. Pragmatismul consideră că practica creează adevărul, iraționalismul susține că trăirea senzorială este singurul mod valabil de cunoaștere, iar pozitivismul rezervă gîndirii

ore dispariția ceasului se comentează aprig în detașamentul 4 și în unitate. Cine-l făptușă?
— Tu, Ralfi?
— Eu? Nu. Cum mă poți bănuși?
— A mai fost cineva la profesor?
— Ce mă întrebă pe mine? N-am nici o vină. Credeți-mă, tovarășă dirigintă. N-am luat nimic. Ce-au cu mine?
— Tov. Maria Giuchici, diriginta, nu spune nimic. Se depărtează intristată.

Orele trec și ceasul zace sub pîltoful. Ralfi e mereu mai neliniștit. Ceva îi roade conștiința, ceva îi spune că pînă la urmă totul se va alege. Nu mai poate rezista chinului pricinuit de frământările conștiinței.

Melita Stih și-a strîns cărțile. E gata de plecare. Ralfi a ajuns-o din urmă.
— Melita, eu am luat ceasul.
Chipul schimbat de indignare, îl sperie pe Ralfi.
— Tu? De ce?
— !!!
— Lăcrimile curg sîroale și se înnoadă timp bărbie. Lista celor înscrși la cuvînt încă nu s-a scris: „Azi un ou, mâine un bou...“ aude Ralfi ca prin vis.

Cravata, cravata... nu va mai avea cravată — așa a hotărît detașamentul. I se face negru înainte ochilor. Simte cum cineva îi desnoadă cravata. N-are putere să spună „nu“. E haos în întregul lui ființă.

Cravata... Ralfi nu merită încă să reprimască cravata. A cui e oare vocea. A Melitei? Ralfi nu mai distinge nimic. Toți au spus același lucru: nu merită cravata. E lenes, e necivilizat, e groznic, e să te biciașe asemenea cuvinte! Și pentru a cita oare și se spun? A treia, a cincea, nici eu nu mai știu. Cravata... Nicij în cea de a doua seđință ea nu a mai fost prinsă la gîtul lui Ralfi. Cu cîntec, cu onoare colectivului nimeni nu are voie să se joace!

Colectivul acesta mic, din care acum lipsește un pionier, nu iartă faptele. El însa a făcut zid în jurul lui Ralfi spre a-l feri de pritenii primejdioase. Îl ajută să devină un elev silitor. Instructorul de pionieri, diriginta, întreaga clasă e alături de Ralfi.

Fulgii cad din cer parca mai nebuște. Bunica a aprins focul și-i astăplea îngrijorată nepotul. I-a dat cravata? N-o miră vestea pe care a aflat-o. Ralfi trebuie să se schimbe și acasă. Îl întreabă totuși... Tot ca la început? Ralfi coboară capul. Li e rușine de anii buncii. Se îndreaptă, îi sărută mîna abia îngăimînd: Iartă-mă bunică! Îți promit că am să mă îndrept. Nu-mi calc angajamentul. Am să fiu ca toți ceilalți și... am să merit cravata.

Bunica și-a șters pe furie o lacrimă strecurată în colțul ochilor. Îl crede.

LIDIA POPESCU

N. B. Cazuri asemănătoare cu al lui Ralfi sînt rare, accidentale. Aceasta nu înseamnă că ele nu merită o atenție deosebită. Ralfi a greșit. A săvîșit un fapt rășinos. Vinovat este și colectivul. El nu l-a apropiat de problemele sale majore, nu a găsit calea spre sufletul lui Ralfi.

Există deplina posibilitate ca Ralfi să se îndrepte, să fie din nou pionier. El frăgește și învață într-un colectiv sănătos, capabil să-l ajute. Colectivul trebuie să combată ideea — oricîna ar merge — că pentru țapă sa Ralfi trebuie alchimizat, să-l ajute tovarășe mai mult decît a făcut-o pînă acum. În același timp Ralfi trebuie să dovedească, prin fapte, că merită să-l mai colectivești, să se ocupe mai mult de învățatură pentru că, numai învățîndu-se în sfîrșit colectivului, va deveni — ceea ce dorește — un tovarăș și un prieten adevărat, un reprezentant demn al colectivului din care face parte.

În acest sens, vizitatorii celor

VA PREZENTĂM: Studioul de diafilme „Ion Creangă“

(Urmare din pag. 1-a)

rea și învîntămintele ce trebuie trase în urma acelor evenimente. Pentru realizarea lui au fost reproduse o serie de picturi ale lui Aman, Băncilă, Luchian, culgeri de texte și caricaturi din presa vremii, texte ale lui Coșbuc, Vlahuță, Caragiale, documente de partid precum și câteva fotografii inedite din timpul înăbușirii răscoalei găsite la Biblioteca Academiei R.P.R.

La etaj este instalat serviciul de montaj și aici îl găsim pe tovarășul Valentin Ionescu în plină activitate. Pe cartoaie speciale el lipește textele venite de la tipografiile, reproducele fotografice ale ilustrațiilor, le așează în ordine și, cu sprijinul desenatorului, face viitorului diafilm ultimele retușuri.

În laboratorul foto nu am putut intra. Foto-reporterul lucra la fotografiile făcute unor participanți la Răscoala din 1907. Cei ce vor viziona respectivul diafilm, vor putea vedea printre alții și pe țărancă muncitoare Maria Tănase. În 1907 ea a fost conducătoarea țărănilor răsco-

Cinstirea anului 1907

Intîlnire cu moș Nicolae Maloș

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).
În regiunea Suceava au început să se desfășoare acțiuni importante în vederea aniversării răscoalei din 1907. Zilele acestea, în centrele raionale Botoșani și Dorohoi au avut loc conferințe ale participanților la răscoala din 1907. Cu acest prilej, Goia Dumitru, Chiscoman Ion din comuna Brănești-Dorohoi, Nicolae Maloș din Stîncești-Botoșani au povestit din cele petrecute și trăite de ei în anul răscoalei.

În seara zilei de 15 februarie, a avut loc la centrele de raion Botoșani și Dorohoi o intîlnire între tineri și participanții la răscoala. Un grup de muncitoare de la Uzinele textile „Moldo-

În amintirea țărănilor răsculați

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru Carol Szabo).
În regiunea Stalin, cea de-a 50-a aniversare a răscoalei țărănești va fi sărbătorită printr-o serie de manifestări.

Comisia regională de organizare a acestei aniversări va pregăti o culegere de documente în legătură cu răscoala din 1907 pe teritoriul regiunii. Cu scopul de a cinsti memoria celor care au participat la răscoala, precum și manifestării simpatizanților ai răsculaților.

Între 20-31 martie se vor organiza la sate, în gospodăriile agricole colective, gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, sesiuni unde se va vorbi despre răscoala țărănești. În orașe vor avea loc, de asemenea, intîlniri cu țărăni participanți la răscoala, luptătorii din ilegalitate, scriitorii și pictorii ale caror lucrări sînt inspirate din răscoala.

În toate școlile elementare, profesionale și medii, profesorii vor face expuneri despre răscoala din 1907.

Totodată la dispoziția oamenilor muncii se vor pune documente despre lupta de veacuri a țărănilor pentru pămînt, împotriva exploatării nemiloase a regimului burghez-moșieresc la țara noastră.

În acest sens, vizitatorii celor

Vestitori ai nouului

ELEVI ȘI... „ACTORI“

„Orele de curs la Școala de 7 ani din comuna Ileana, raionul Dej, s-au terminat. Către a fost pus într-un colț, băncile lipite de perete. Incepe repetiția piesei „Albă ca Zăpada“. Foarte atenți, micuții „artiști“ Ionel Stoianov, Rozalia Egri și Maria Hosu pășesc încet și aplaud ca niște autentici moșnegi. Micu Victor Pop, copilul colectivității Gavril Pop, recunoscut ca elevul care citește cel mai frumos, își spune replica senin și calm ca un veritabil actor. În genunchi, prințul (David Per) își joacă rolul în fața suavei Albă ca Zăpada (Atena Fîlîp). Rotund și cu bărbia înfiptă în piept Tiberiu Rîf, ca un adevărat împărat, colț de sine, discută într-un colț cu Liana Chindian, împărăteasa cea rea (care de fapt este o elevă dintre cele mai bune, mai cumini și siltoare din clasă). Toate mișcările sînt corijate de tovarășa învățătoarea Minodora Doj, în timp ce tovarășul Voceanu urmărește textul din cartea de basme.

Interesul cu care copiii re-

petă piesa „Albă ca Zăpada“ promite un spectacol care va avea succes. (Fotografia nr. 1).
Dimineața, elevii împreună cu învățătoarea lor, în prima oră, la geografie. Se predă despre geografia patriei. În catedrele lor, elevii urmăresc cu atenție încă o dată ceea ce au

scris. Sub îndrumarea profesoarei Minodora Doj, de data aceasta interpretînd piesei „Albă ca Zăpada“ își dau silința să învețe cît mai bine (fotografia nr. 2).

Fototext: Corespondența I. MICLEA M. CONSTANTINESCU Cluj

DIN NOU ÎN EXCURSIE

A venit primăvara... Fără să-și exersa de optimizări, amînînd neobișnuit apariția ei. E drept, avem încă un document pentru a ne aminti de această perioadă deosebită și înfrîntă de vremea și a vremii. Doar gîndul și viziunea (Oricum, se cere).

Și dacă au venit zile de primăvară, cu mare și cer senin (unor și pe mai înfrîntă noștri), inevitabil se cuprime un dor de excursii și drumuri. E specific primăverii, deși această sărată ca B.T.E. (Biroul de Turism și Excursii), care-i caută cu toate schimbările meteo și condițiile turistice, a organizat în perioada 21 februarie — 17 martie trei excursii de 10 zile în diferite regiuni pitorești ale țării.

Prima excursie de 10 zile în diferite regiuni pitorești ale țării a avut plecare din București la 21 februarie ora 9.05 cu trenul expres nr. 23 către București (Pestera). La însoțire, se va pleca din Buznești la 3 martie, ora 20, cu trenul accelerat nr. 352. Cos-

tui excursiei este de lei 360 în care se include transportul C.F.R., cazările, călăria la cabanele din munți și masa completă pe 10 zile. Deci fără bagaje inutile: doar termosul, binocul, nepilșorul aparat fotografic și... schiurile (cine știe, poate o să avenge nevoie de ele).

A doua excursie va pleca din București la 26 februarie ora 11.05 cu expresul nr. 31. Direcția: Complexul turistic Borsă din masivul Rodnei. Excursionistii vor petrece zile minunate în modernul complex, vor vizita împrejurimile deosebite de pitorești, vor face schii, alpinism și... obișnuitele fotografii de album.

A treia excursie își anunță plecarea din București la 5 martie ora 19.47 spre cabanele de la Pălinș. Excursionistii vor avea prilejul să viziteze Sibul, Râșinari și minunatul drum de la Râșinari spre cabanele Pălinș.

Inscrieri și informații la B.T.E. Calea Victoriei nr. 112. GH. PETRE

CONFRUNTARE

Ca și în alte domenii, pe tărîm sanitar, în anii regimului democrat-popular s-au înfăptuit realizări însemnate. Exprimare în cifre ele înseamnă sute de unități sanitare, mii de paturi, o industrie farmaceutică bine dotată etc. Pentru a ilustra diferența între ceea ce s-a înfăptuit, în domeniul sanitar în trecut și prezent în orașul Botoșani am ales câteva cifre comparative.

Pînă în 1944, în Botoșani a funcționat un spital cu 135 paturi deservit de 5 medici și 35 surori. Nu e de mirare că o astfel de bază spitalicească nu putea garanta sănătatea publică într-o regiune unde mortalitatea infantilă înregistra un procentaj de 23-24 la sută, unde malaria, sifilisul și pelagra secerau, anual, mii de vieți omenești.

În prezent funcționează în Botoșani un spital cu 780 de paturi, profilat pe cinci secții de specialitate și deservit de 100 medici și 172 surori. În afară de spital, în orașul Botoșani există un dispensar TBC, o casă de educație sanitară precum și alte unități sanitare. Urmările: mortalitatea infantilă a scăzut sub 7,8 la sută, marea sub 1 la sută, iar cazurile mortale de sifilis și pelagra au dispărut cu desăvîrire.

ALEXANDRINA VOINESCU funcționară

TINERETUL — sufletul căminelor culturale

O întâmplare cam neplăcută

Solicitată să scrie acest articol, deapre munca tineretului în cadrul căminelor culturale sătești, mi-am adus aminte de o întâmplare cam neplăcută.

Era în ori ce caz înainte de 1950, precum nu mai știu în ce an. Pe timpul acela aveam un prieten foarte bun, activist U.T.M. și el. Băiat muncitor, zimbând aproape întotdeauna era gata ori când să se opuce cu pastune de îndeplinirea unei noi sarcini. Era foarte greu să-l găseai curșurii. Și cu toate acestea... prietenul meu, după părerea unora, avea un mare și cumplit curșur: îi plăcea să se urce pe scenă și acolo, în fața unei săli pline de tineri, să cînte, să recite poezii și, asta era de altfel marea lui pasiune, să joace teatru. „Păcatul” acesta eu singur îl știu, și mărturisesc, lîm tremura înima pentru prietenul meu. Aveam noi pe atunci un „sef”, numele nu are importanță, de altfel cred că s-a și pierdut pe undeva prin anii care au trecut, un „sef” care nu s-a putea imagina catastrofa mai mare decât aceea de a vedea un activist pe scenă. „S-a dus prestigiu, nu mai e, gata. Ai pus piciorul pe scenă, la prestigiu de unde nu-ți”. Și cînd spunea vorbele acestea cam întotdeauna îl privea pe prietenul meu.

Odată, împreună cu prietenul meu am fost repartizați în același sector de activitate. Am ajuns într-o organizație care, mai mult trebuia înființată decât reactivată. Prietenul meu, cu încă 4-5 băieți din comună, în clava ză a organizat un festival artistic. Mărturisesc că tremuram pentru el. Știam că trebuie să vină „seful” în control și... a venit. Ne-a găsit cu sala plină de tineri, iar prietenul meu pe scenă prezenta programul. Tinerii din sala rideau, aplaudau, erau veseli.

„Seful” mi-a aruncat o privire de-am înghețat. Era alb la față și tremura de enervare.

A oprit spectacolul și... ce-a urmat nu prea are mare importanță. Prietenul meu a rămas activist, iar „seful” a fost școar. Am pomenit această, poate neînsemnată întâmplare, pentru a sublinia o bucurie pe care am avut-o de curînd. În comuna Rășinari din raionul nostru tineretul a pus în scenă o piesă și, dacă nu sîntem prea pretențioși, îl putem spune chiar o operetă, creată numai din culegeri folclorice, texte și muzică. Se numește „Nunta ciobănească”. Întrucît asupra organizării acestui spectacol am să mai revin, vreau să subliniez acum numai un amănunt. Rolurile principale din această — am să continui să-l spun operetă — sînt jucate de activiști ai organizației noastre. Pe scenă îl poți vedea pe Cruciat Ion, secretarul comitetului U.T.M. pe comună, pe Iluș Coman, seful secției școlii medii și pionierii ai comitetului raional U.T.M., pe frații acestuia, Vasile și Ion, și pe mulți alții. Iluș, prin rolul pe care-l are, trebuie să facă sala să ridă

și să suportăm povara, nici să fim înșelați de ele sau să fim compliciti lor. Visez la o lume în care să se moară pentru o virtute”, scrie el în ultima lui carte. „Realul îmi dă astmă”, declară el în aceeași carte. (Syllogismas de l'ameritume, Gallimard, Paris, 1952, p. 46).

Existențialismul a bîntuit și la noi în țară. Existențialistii romîni își ziceau trăiristi, deoarece preluau de la prin trăirea „umilinței de a fi om” se poate intra în contact nemijlocit cu „neantul” sau cu „Marele Anonim”. Multe minți fragede au fost contaminate de această filozofie menită să-i scribească pe oameni de ei înșiși. Încă în 1919, într-o lecție de deschidere ținută la Facultatea de Litere și Filozofie a Universității din București, Nae Ionescu, teoretician al Gărzii de Fier, spunea: „asa că tot răul vine din înșuși faptul că sîntem oameni. Iubirea de aproape nu are nici un înțeles, dacă ea trebuie să ne înlesnească viața aceasta. Pentru că viața aceasta nu are nici un preț, pentru că oamenii, ca oameni, nu au nici un preț” (Izvoare de filozofie, București, 1942, p. 17). Chiar în preajma dezastrului politic de ură, pregătită și de existențialisti, în 1944, trăiristul Constantin Noica își publică di-zolvantul său „Journal filozofic” în care scrie: „Un tînar căruia nu-l poți trece nici o incertitudine în este o înfrîngere. Dacă există o medicină a sufletelor, sensul ei e răsturnat față de medicina obișnuită: e de a îmbolnăvi” (Journal filozofic, București 1944, p. 44). „Gîndul Școlii, al celui unde s-a nu se predea nimic, mă obzedează. Stări de spirit, asta trebuie dat altora; nu conținuturi, nu sfaturi, nu învățături. De aceea nici nu trebuie să lecționezi”, scrie el în același „journal” (idem p. 9). „Ignoranță, cîtă viață e în tine!” exclamă Noica ceva mai departe, (idem p. 24).

Înălțarea cunoașterii pînă la nivelul gîndirii științifice îi a-proprie însă pe oameni de adevăr, de esența vieții, nu îi îndepărtează. „Gîndirea, pornind de la

cu hohote. Și reușește. Joacă minunal. Și asta nu a dus de loc la pierderea prestigiuului. Ba din contră. În comună parcă este și mai respectat și mai iubit de tineri și vîrstnici. Și asta mă bucură.

ALEXANDRU LUCACI

Prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Sibiu

A fi întotdeauna alături de tineret

Această cerință nu trebuie să rămîna o vorbă goală. Cînd călițiile tale sînt observate de tineri, atunci cînd muncesc și ei col la col, atunci cînd te distrezi cu ei și cînd știi să te distrezi, prestigiuul tău nu este amenințat cu nimic.

Spunem adeseori că tineretului îi place munca culturală, îl atrage, pentru el ea constituie o activitate antrenantă, plină de farmec și asta este perfect adevărat. În ceea ce privește raionul nostru așa putea spune mai mult. La noi există o puternică tradiție în activitatea culturală. Poate într-o anumită măsură această atmosferă prietnică ne-a urzuit chiar activitatea. Esențialul este că în momentul de față noi putem spune cu toată certitudinea că tineretul a devenit sufletul căminelor culturale de la sat.

Cum de o-a ajuns aici? Băspunsul ar fi mult prea lung fiindcă și drumul parcuras a fost lung și nu rare ori anevoios. De aceea am să mă rezum să subliniez doar cîteva aspecte mai semnificative din munca organizațiilor U.T.M. în sprijinirea activității căminelor culturale.

Prevederea echipelor artistice și în general, concentrarea la-tregii munci culturale în jurul participării la cel de al IV-lea concurs pe țară al formatorilor artistice de amatori din cadrul căminelor culturale, coteștor de citit și coteștor raionale de cultură, a fost un mijloc de creștere a muncii culturale la raion. Se poate spune în momentul de față că în toate comunele și în marea majoritate a satelor sînt formate culturale destul de puternice care atrag în activitatea lor un număr din ce în ce mai mare de tineri.

De altfel, cum este și firesc, nouă nu ne este indiferent numărul de tineri care participă la activitatea căminului cultural, mai ales acum în perioada iernii, cînd tinerii țărani au mai mult timp liber. De aceea, în perioada aceasta organizațiile U.T.M. au fost îndrumate să atragă în jurul căminelor culturale întregul tineret din comună. Sînt nenumărate organizații U.T.M. care au înțeles sprijinul imens pe care îl pot avea în munca de educare comunistă a tineretului prin activitatea culturală. Organizațiile U.T.M. din Cristian, Rășinari, Cornăești etc., au reușit ca în activitatea culturală să antreneze întregul tineret din comună. Despre organizațiile U.T.M. din Mohu, Vestem, Sadu, Săliște (unde se va sărbători în curînd 75 ani de la înălțarea corului), Bradu etc., se poate spune, fără greș că sînt motorul activității culturale.

E nevoile de perspectivă

Dar pe tineri nu-i poți atrage în activitatea culturală numai prin vorbe. Lor trebuie să le crezi perspectiva unei activități

concret în abstract, nu se îndepărtează — dacă este justă — de adevăr, ci se apropie de el” (V. I. Lenin, Căteie filozofice, p. 140).

Semantismul, „ultimul cuvînt” al pozitivismului, se zbate să surpe încrederea crescîndă a oamenilor în capacitățile lor de a cunoaște și de a transforma lumea, topind gîndirea în vorbire și logica în gramatică. „Toate neînțelegerile pornesc de acolo — scrie Philippe Frank — că ne referim la obiecte, în loc să ne referim la felul în care sînt folosite diferitele cuvînte”.

Pornind de la ideea, cu totul falsă, că limbajul este un sistem arbitrar de semne, cu ajutorul căruia oamenii își ordonează experiența senzorială, care nu ne poate spune nimic despre ceea ce există independent de ea, filozoful englez Thomas Greenwood scrie: „Această gîndire poate să fie exprimată într-un limbaj biblic sau într-un limbaj pozitivist”.

Nu mai denaturarea unității dialectice dintre gîndire și limbaj permite izolarea limbajului de realitatea obiectivă. Gîndirea este aceea care face legătura dintre lucruri și cuvînte.

Cuvîntele și combinațiile de cuvînte exprimate formele logice prin care oamenii, în procesul practicii, au izbutit să reflecte esența lucrurilor și legile auto-dinamicii lor — gîndirea și cuvîntul arată generalul” (V. I. Lenin, Căteie filozofice, p. 248) scrie Lenin între religie și știință există aceeași distanță... ca între cer și pămînt.

Nu e de mirare că filozofii burgheziei contemporane prezintă limitele lor de clasă ca limite ale gîndirii umane. Confundînd cultura umană cu „cultura burgheză”, ei vîd în prăbușirea capitalismului o catastrofă a înțregii omeniri. Dar continuînd să lîng și astăzi sub tirul lor critic filozofia burghezelor contemporane, „Căteie filozofice” ale lui Lenin redau pîierii capitalismului proporțiile ei firești și adevărate ei semnificative istorică.

HENRI WALD

Despre prietenie

Dacă am face o astfel de cercetare a lucrului noi. Pot face ceva organizațiile U.T.M. în această direcție? Din experiența organizațiilor din raionul nostru putem spune că pot și încă mult de tot. Am să dau în acest sens două exemple: este vorba în primul rînd de organizarea programului săptămînal al căminului. În multe organizații de bază, cum sînt cele din Tălmaciu, Roșia, Răcoșia, Orlat, Pombura de Sus, satul Tîlcița etc. în adunări deschise U.T.M. s-a dezbătut pe larg cum să fie întocmit programul săptămînal al căminului, ce să cuprîndă el etc. S-a ascultat deci părerea tinerilor, care în marea majoritate a cazurilor au făcut propuneri interesante. Ca o rezultat de aici? Să cercetăm programul Căminului Cultural din Roșia. Lună: Seară literară: se citește fragmente din „Mitrea Corcoran”; repetiție la cor. Marti: Seară medicină: despre reumatism; repetiție la piesa de teatru „Jos Tudorache, sus Tudorache”. Miercuri: Informare politică: Prelucrarea Rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956; repetiție la cor. Joi: Seară tineretului (ghicuri, ghicitori, dans etc.). Vineri: Seară agronomică: Despre lucrările școlii Ștabăi. Seară științifică: Structura globului pămîntesc; repetiție la piesa de teatru. Duminică: Hora jărdenească.

Cu o astfel de activitate este și firesc ca în întreaga comună Roșia să nu existe nici un tînar care să nu fie antrenat într-una din activitățile căminului cultural. Cel de al doilea exemplu pe care vreau să-l dau vorbeste despre participarea organizațiilor U.T.M. la discursurile unor probleme (poezii, prelegeri apuse) artistice. Sînt adunări în care realizarea artistică a unui cântec spectacol formată principalul punct de pe ordinea de zi. Sînt acum exemplul într-o comună generală sînt împinșii din comună Rășinari și de la lovărșii compozitor din aceeași orăș. au muncit intens pentru pregătirea primului spectacol. Acum toate forțele lor sînt îndreptate spre cizelarea spectacolului, pentru ridicarea interesului lui la un nivel superior.

Acestea au fost doar două exemple luate la întâmplare. De bogate, variate, altele fiecare comună din raionul nostru luată aparte poate furniza un bogat material pozitiv în această direcție.

ARICIUL

În „împărăția adormită”

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De Gavriliocă, inginerul sef. — Și frică să nu-i trezească din somn? — Nu pot, îi e frică. — De ce? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Păi noi nu putem. — Dar cine ar putea? — Raional, direcția agricolă regională Constanta. El le-ar putea face un daz care să-l trezească. — Cum așa, frate? — El așa, ce nu poți? Ad e împărăția adormită.

Clîndu-mă în ochi nedumerire și nelăcredere, prinzîndu-mă de o țepă, picul îmi zise: — Hai numai să vezi. — Geea ce îmi fu dat să vadă le batrecu pe toate. Îndrăgîl unu gurd, de care sîc alîndu o firmă purtînd inscripția — „S.M.T. Topologu”, stăteau frumos otrăduite, curate și vopsite 36 tractoare. — Te vopsite, dar nu s reparare — am zis eu scotînd că am delezat misterul tăcerii. — Ba nu, sînt în perfectă stare de funcționare. — Și cine e director aici? — M-am trezit întrebînd, fără nici un road. — Director? Păi, Sergiu Popovici. — Și de ce nu dă dispozitie să se scoată tractoarele în cîmp? Doar asidurile și îndurîndurile au început. — Nu poate, îi e frică. — De ce de frică? — De ce? — Să nu-l trezească din somn de Popovici, pe director. — Și atunci ce-i de frică, cum să-l trezească? — Pă

CIPRUL

NEW YORK 19.—Correspondentul special al Agerpres la O.N.U. transmite: După cum s-a mai anunțat, la 18 februarie Comitetul Politic al Adunării Generale O.N.U. a trecut la examinarea problemei Ciprului.

Ministrul Afacerilor Externe al Greciei, Averoff, a luat primul cuvânt în comitet. El a rostit o amplă cuvântare în care a cerut să se aprobe proiectul de rezoluție propus de delegația greacă, la care au luat cuvântul reprezentanții din Cipru s-a înfruntat serios și se exprimă dorința de a se acorda poporului cipriot posibilitatea să-și hotărască viitorul pe baza dreptului la autodeterminare.

GRECIA A DECLARAT EL CERERE CA CIPRIOTII SA-SI POATA EXERCITA DREPTUL INTERNAȚIONAL AL OMULUI — DREPTUL LA AUTODETERMINARE. CIPRUL TREBUIE SA INCETEZE DE A MAI FI UN LAGAR DE CONCENTRARE UN LOC DE TORTURI ȘI DE ÎNȘOSIRE A OMULUI

Activitatea la O. N. U.

trebuie să înceteze de a mai fi un lagăr de concentrare, un loc de torturi și de înșosire a omului

Reprezentantul Greciei a respins acuzațiile Angliei care a încercat să atribuie Greciei răspunderea pentru evenimentele din Cipru. Guvernul grec a declarat Averoff, nu a trimis nicio armă patrioților ciprioti.

Reprezentantul grec a subliniat că Anglia duce un adevărat război împotriva mișcării de eliberare din Cipru, trimițând imediat participanților ei trupe cu un efectiv de 25.000 de oameni.

La sfârșitul sesiunii de dimineață a luat cuvântul reprezentantul Angliei, Noble.

După ce și-a exprimat „regretul profund” în legătură cu înfrângerea relațiilor anglo-greces, ceea ce după părerea lui „slăbește atât de primejdiu apărarea lumii libere” în Europa de sud-est, reprezentantul englez a afirmat că suveranitatea engleză asupra Ciprului „nu trezește nici o îndoielă” în legătură cu aceeași el a pretins că cererea Greciei de a se acorda poporului din Cipru dreptul la autodeterminare ar fi „un amestec” în treburile interne ale Angliei și de aceea „orice atentat al O.N.U. împotriva acestui principiu fundamental va fi considerat de guvernul englez ca fiind „cu totul inacceptabil”.

Reprezentantul englez a cerut comitetului să examineze proiectul de rezoluție prezentat de delegația lui A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Apoi a luat cuvântul Anton Jugov, președintele Consiliului de Miniștri al Bulgariei care a fost întâmpinat cu aplauze prelungite. De asemenea au fost întâmpinate cu căldură cuvântările lui Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar și N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Problema Cașmirului e rezolvată de însuși poporul Cașmirului

NEW YORK 19 (Agerpres). — La 18 februarie au avut loc două sesiuni ale Consiliului de Securitate în problema Cașmirului, la care au luat cuvântul reprezentanții Pakistanului, Uniunii Sovietice și Columbiei.

Consiliul examinează proiectul de rezoluție al S.U.A., Angliei, Australiei și Cupei. Proiect în care se subliniază necesitatea demilitarizării statelor Cașmir și Djammu și a aducerii pe teritoriul lor a așa-numitelor „Forțe armate provizorii ale O.N.U.”.

Reprezentantul Columbiei a propus la acest proiect de rezoluție amendamente care nu schimbă în fond sensul lui.

În încheierea sesiunii de dimineață a luat cuvântul reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev, care a expus poziția Uniunii Sovietice în problema Cașmirului și a prezentat amendamentele sovietice la proiectul de rezoluție al celor patru țări.

Uniunea Sovietică consideră, a spus A. A. Sobolev, că în fond problema Cașmirului este deja rezolvată chiar de poporul Cașmirului, care consideră teritoriul său ca o parte inalienabilă a Republicii India întrucât din drepturile de stat autonom în familia unită a popoarelor Indiei, poporul Cașmirului s-a încadrat activ în

Miting consacrat prieteniei sovieto-bulgare

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 februarie în palatul mare al Kremlinului din Moscova a avut loc un miting consacrat prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Bulgare.

Au luat cuvântul reprezentanții ai oamenilor muncii, studenților și intelectualității din Moscova.

Participanții la miting au întâmpinat cu aplauze furtivoase cuvântarea lui I. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Apoi a luat cuvântul Anton Jugov, președintele Consiliului de Miniștri al Bulgariei care a fost întâmpinat cu aplauze prelungite. De asemenea au fost întâmpinate cu căldură cuvântările lui Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar și N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Avântul Poloniei populare pe drumul socialismului

VARȘOVIA 19 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 19 februarie ziarul polonez a publicat comunicatul Direcției centrale de statistică cu privire la realizarea planului de stat de dezvoltare a economiei naționale a Poloniei pe anul 1956. În comunicat se arată că planul producției industriale globale a fost îndeplinit în proporție de 102,7 la sută. În comparație cu 1955 producția globală a industriei socialiste a crescut cu 9,9 la sută. O creștere considerabilă a producției a avut loc în industria constructoare de mașini, în industria de prelucrare a metalelor, industria chimică și textilă.

În 1955 a fost depășit planul de producție la o serie de principala mijloace de producție și obiecte de consum, printre care la energie electrică, fontă, oțel, laminată, ciment, leșături de bumbac, mătase și lână, încălțăminte, carne, legumi etc.

Producția agricolă globală a crescut în 1956 aproape cu 6 la sută în comparație cu 1955.

În 1956 planul construcțiilor capitale a fost îndeplinit în proporție de aproape 92 la sută.

În comparație cu 1955, venitul național a crescut cu 7 la sută, reprezentând aproximativ 254 miliarde de zloti. În comunicatul Direcției de statistică se spune că s-a crescut cheltuielile pentru dezvoltarea culturală și socială a populației, pentru învățământ și ocrotirea sănătății.

TINEREȚE: FORȚĂ ȘI OPTIMISM

Tineretul este alături de cauza poporului muncitor

Se vorbește, se pădărește mult în occident, chipurile cu compasiune, despre tineretul din Ungaria, și vezi dragă doamnă, chiar despre o tragedie a lui... Oficiile de presă și radio, ale căror profesioniști de credință este minciuna și calomnierea țărilor de democrație populară, au scos la meza problema tineretului din Ungaria și greșit, a intrat și el în atrag de ea cit pot și nu pot, și nopți de-a rândul la lupta pentru apărarea muncii și apoi la urzirea bandiților, care atunci când au văzut că le fuge pămintul de sub picioare, s-au împropiat ca potirnicile, alcătuiind grupuri teroriste izolate.

La adunarea în care a fost primit în partid Mokanski László a spus: „Părinții mei, tatăl meu și măică-mea, m-au învățat să fiu cinstit și să-mi iubesc poporul, să fiu prietenii mei adevărați. M-am străduț să mă port așa cum m-au învățat ei, să fiu demn de ei. Când ați votat pentru primirea mea în partid simțeam mai mult ca oricând că sint pentru totdeauna legat de mișcarea muncitorească, de lupta noastră dreaptă și măreață”.

Unitatea de acțiune

Am stat de vorbă cu mulți alți tineri care în clipe grele de încercare n-au uitat de legământul făcut cu ani în urmă de a fi buni comunisti, de a-i semăna Zolai și lui Oleg Coșevici. Mi s-a povestit la Budapesta cum un tânăr activist nu a îndeplinit porunca activiștilor de a rupe steagul roșu din sediul organizației nici după ce a fost stălic în bătai și calcat în picioare.

Dușii de atitudine comunistă au dat mai ales tinerii din fabrici și uzine, căci o bună parte din studenți au manifestat o poziție mai mult pasivă, iar unii din ei s-au lăsat purtați de valurile maoiste ale evenimentelor. Mulți dintre ei se dezmeticăse astăzi, înțelegând, că cel care au organizat contrarevoluția au vrut răul și nu binele poporului, al tineretului ungar, și au urmat în neștiință unor greșeli care au existat, și subminarea puterii populare, a socialismului și instaurarea regimului fascist.

La 16 ani Mokanski László este membru de partid

Înainte de a orbi de această emulație sănătoasă, plină de încredere în viitor, și care se relatează cîteva cazuri, din cele pe care le-am cunoscut, în legătură cu abnegația și spiritul de sacrificiu de care au dat dovadă mulți tineri chiar în momentele cele mai grele, lăudăm poziția alături de socialism, de cauza poporului muncitor. Minerii de la Tatabánya nu-au poezit că ochii membri de partid de la ei au făcut recent o cerere către conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar solicitând încadrarea pentru convocarea unei adunări generale în care să se pună în discuție cererea tinerului Mokanski László — el îi zice Laci — de a fi primit în rândurile partidului. De ce era nevoie pentru aceasta de încadrare excepțională? Pentru că Laci nu are decât 16 ani, ceea ce în mod obișnuit nu se înc primiri în partid. De ce era considerat totuși comunist de la Tatabánya că bănușii muncitori accesă cîntă chiar la vârsta de 16 ani? Mokanski László este elev la Școala Militară László din Budapesta. În zilele tineretului terorii albe niste ofițeri contrarevoluționari, pe care nici nu i-a cunoscut, i-au dat o mitralieră și i-au pus să păzească o picină unde fusese închis cîteva ofițeri care au refuzat să se armeze alături de forțele fasciste. În timpul nopții, Mokanski, folosindu-se de

Budapesta, ianuarie Pe strada Nagy Kőrut

bute să facem politici. Dacă tineretul democratic nu face politica atunci face în locul lui reacționearii. Iar de a asemenea politică reacționară tineretul din Ungaria nu a avut și nici nu are nevoie.

Cheamarea tineretului

Tineretul este astăzi un factor activ, plin de viață în întreprinderi, rolul lui fiind deosebit de important în lupta pentru întărirea și dezvoltarea cuceririlor socialiste. Se afirmă în mod deosebit forța și optimismul tineretului muncitor din fabrici și uzine. La uzinele Csepel, pe care le-am vizitat, mi s-a povestit despre o adunare foarte importantă a organizației de tineret, care a avut loc cu 2-3 zile în urmă... Adunarea a adresat un apel către tinerii muncitori din întreprinderile Capitalei, către cei din marile uzine și mine ale țării, ca să izoleze cu hotărâre elementele care mai pescuesc în apă tulbură și să militeze cu abnegație pentru construirea socialismului pe baze marxist-leniniste. Mi s-a dat și mie să citez acest apel. Demn de releuat mi s-a părut mesajul în care se subliniază cu tărie rolul conducător al tineretului din fabrici și uzine în mișcarea de tineret. Noi conducătorii cu plăcere cu organizații de studenți și nu spune în apel — primim cu bucurie orice sînt bun din partea lor, dar conducerea nu o dăm din mîna noastră. Sustinem ca un fapt bine stabilit că conducerea este exclusiv a muncitorilor.

Cu gândul la viitor

Am vizitat în timpul călătoriei în Ungaria mulți muncitori întreprinderi din Capitală și provincie. Peste tot tineretul își afirmă vigoarea și conștiința lui sănătoasă — care nu a putut fi alterată — participind cu însufleteală la realizarea programului just al guvernului revoluționar muncitoresc fărașec.

În multe întreprinderi producția se apropie de cea dinaintea de octombrie anul trecut și la aceasta un aport serios dau și tinerii. I-am văzut și în timpul lucrului, am fost printre ei și în orele lor libere și nu m-a mirat faptul că mai toate discuțiile pe se noaptea în jurul vînturului, al infirmității socialismului în Ungaria. I-am văzut în fabrici lucrînd, i-am întâlnit în case de odihnă și la patinoare, dansînd sau făcînd sport, m-am întretinut cu ei în librării, în tramoaie, pe străzi, la cafele și la pînă pe cărți afișe cu pamflete antîmperialiste. Viața își ține rapid cursul normal.

Ungaria poartă neabătută pe drumul socialismului.

S-au înșelat amarnic imperialiștii și agenții lor care au crezut că nu vom vinde țara pe un blid de linte, că nu o iubim — mi-a spus L. Ernő, un tânăr de la fabrica de vagoane de cale ferată din Budapesta. „Pe cît de mult o iubesc eu, pe cît de strădîm le este cauza socialismului, pe atît de apropiată ne este ea nouă”.

Că tinerii din Ungaria sînt optimiști în ce privește viitorul, în socialism, că îl înțeleg pe Petőfi altfel decît huliganii care au ars cărțile în piețe — asta poate fi o tragedie, însă în niciun caz pentru ei, ci numai pentru samarile de la ei arătați din apus și stăpîniți lor care au obținut un șec în acțiunea lor contrarevoluționară din Ungaria.

Tot mai mulți tineri maghiari se înscriu să lucreze în mine EUGEN POP

Conferința pentru crearea „pieții comune europene” și „Euratomului”

PARIS 19 (Agerpres). — Marți s-a deschis la Hotel Matignon sesiunea prezidențială a Consiliului de Miniștri al Frietiei — conferința înaltă a celor șase țări scandinave alături de cele două state europene: Franța, Germania occidentală, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburgul. Conferința are sarcina de a rezolva o serie de probleme care au implicat semnificativ statele „Benelux” și „pietii comune europene”.

VĂ INFORMĂM PE SCURT DIN:

BELGRAD. La 19 februarie a sosit la Belgrad o delegație omonimă a R. Cehoslovacie în frunte cu Robert Smek, lectionier al ministrului Comerțului Exterior. Membrii delegației vor discuta tratative cu privire la comerțul dintre cele două țări în anul 1957.

PARIS. La 18 februarie 1.600 de muncitori de la stațiunea de reparații de pe aerodromul parizian Orly au declarat o scurta grevă de protest împotriva rezoluției administrației de a satisface revendicările lor economice.

HAGA. Potrivit unor date oficiale, în cursul ultimelor 12 luni s-au prăbușit 30 de avionas militare olandeze. Au pierit 17 piloți.

LONDRA. — La 18 februarie, s-a deschis la Londra sesiunea Comitetului Executiv al Alianței Cooperatiste Internaționale la lucrările cărora iau parte reprezentanții ai mișcării cooperatiste din numeroase țări.

WASHINGTON. — Președintele Eisenhower a convocat pentru miercuri la Casa Albă pe conducătorii partidelor politice americane din Camera reprezentanților și din Senat pentru a discuta situația din Orientul Mijlociu. La Washington se stabilizează și o nouă discuție care ține în jurul războiului din Vietnam și asupra orientării Mișcării de către Adunarea Generală în cadrul alții de pe.

PARIS. — După cum s-a anunțat în „France Press”, în ultima vreme pe teritoriul Franței au fost create stocuri de proiectile atomice. Ele se află la dispoziția forțelor armate americane.

ROMA. — La 18 februarie funcționarii de la poșta din întreaga Italie au declarat grevă. La grevă participă 3000 de naționali. Greviștii cer sporirea salariilor și reducerea orelor de muncă.

LONDRA. Federația proprietarilor de brutării din Anglia a anunțat o nouă „oprire a prețului

plății într-o serie de regiuni ale Angliei și Wales-ului, în medie de 4,5 la sută.

LONDRA. Ministrul de Externe britanic a anunțat luni că Britania, Franța și R.F. Germania se vor întoarce la Washington pe 6 martie pentru a discuta problema germană. După cum s-a mai anunțat, săptămîna trecută cele 4 state au căutat de acord pentru crearea unui „grup de lucru” format din reprezentanți lor în scopul examinării separate a problemei germane.

ROMA. Potrivit relațiilor presei, la 18 februarie în timpul unei teme de luptă care implică trecerea peste Alpii Dolomiți, o companie de pompieri alpini a fost îngropată sub o avalanșă de zăpadă. Echipele de salvare au descoperit trei cadavre. Căutarea celorlalte victime continuă.

WASHINGTON. La Washington s-a anunțat că fostul ambasador al S.U.A. în Indonezia, Cumming, a fost numit consilier special al secretarului de stat pentru problema spionajului. Acumă și-a fost anunțată personal de Dulles.

NEAPOL. — După cum a anunțat corespondentul ziarului „Noua Zimbabue Zeitung”, în Marea Mediterană au loc în prezent cele mai mari manevre combinate terestre, aeriene și navale de la terminarea celui de-al doilea război mondial. La ele participă peste 50 de nave de război ale flotei a 8-a americane, precum și unități ale flotei britanice, franceze, italiene și turcești.

O nouă barbarie a colonialiștilor englezi

LONDRA 19 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că în dimineața zilei de 18 februarie la Nairobi a fost spinzurat Dedan Kimathi, unul din conducătorii mișcării de eliberare națională a populației băștinașe din Kenya.

Kimathi a fost condamnat la moarte de un tribunal militar marian pentru considerentul că asupra lui au fost găsite gloanțe și o armă de foc.

Procesul unui grup de contrarevoluționari din R.P. Ungară

BUDAPESTA 19 (Agerpres). — La 18 februarie la Tribunalul orașului Budapesta a început procesul grupului de contrarevoluționari în frunte cu ziaristul Gyula Obersovszki; scriitorul Jozef Gal și medicul Ilona Toth. În fața tribunalului au compărut 11 persoane.

În actul de acuzare se arată printre altele că Gyula Obersovszki, care redacta în Ngpusl puthului ziarul contrarevoluționar „Igazság”, după 4 noiembrie, împreună cu scriitorul Jozef Gal, a început să scoată ziarul ilegal luat interogatoriul acuzaților.

Soarta tragică a sportivilor din țările capitaliste

BUENOS AIRES 10 (Agerpres). TASS transmite: Ziarul „El Siglo” publică un articol despre soarta tragică a sportivilor din țările capitaliste, referindu-se la situația disperată în care se găsesc sahiștii chileni participanți la ultima olimpiadă de șah desfășurată anul trecut la Moscova.

După ce au ajuns la Paris o parte din ei n-au avut cu ce continua călătoria. Între timp —

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria: „Cio-Cio-San”; I. C. Frimu, Vasile Roaită, Olga Bancic Aurel Vlaicu: „Moara cu noroc”; Complexul: „Plecarea păsărilor”; Republica: „Infrățirea între popoare”; August, Libertății: „Cio-Cio-San”; Magheru, Lumina Coșbuc: „Pătrățul 45”; V. Alecsandri, Bucur: „A. Popov, I. Mai”; „Sinha Moța”; Elena Pavel, Unirea, Ilie Pinișile, Popular: „Omul din umbră”; Central, N. Bălcescu: „Po-

dahle în Măcărli”; Maxim Gorki, Timpuiri Noi, Gh. Doja, Al. Sahia: „Parada lui Charlot”; Victoria, Doina: „Am fost mai tare”; Tineretului: „Artistă cu orice preț”; Grivița: „Romania berlineză”; Cultural: „Ei au fost primii”; Constantin David: „Cînd vine furtuna”; T. Vladimirescu: „Papa donar”; Donca Simo, Arta: „Cazul pilotului Maresz”; Munca: „Misterul celor două oceane”; Moșior: „Danseză, mică doamnă”.

ELUCUBRAȚIILE D-LUI MASANOBU ÎN... „1960”

În Japonia a apărut o carte intitulată „1960”. Ziarul care relatează știrea — „Il Giorno” din Milano — menționează că volumul ar cunoaște un succes stăruitor de librărie. Deci pină aici nicio senzațională.

Cînd însă ziarul începe să redea „punctele culminante” ale cărții amintite mai sus, îți dai repede seama că de astă dată ai de-a face cu niște șarlatani politici de înaltă școală, al căror rafinament s-a format pe baza experienței de mulți ani petrecuți în solda fascismului. Spre convingere citiți cele ce urmează, așa numitele „puncte culminante” ale acestui volum intitulat atît de sobru și reținut „1960”:

„Străbătînd Golful Persic, un purtător de avioane american de tip „Forrestal” a fost torpilat de un submarin rus. Cîteva minute mai tîrziu, un număr de 300 proiectile teleghidate bombardează Statele Unite. Președintele Eisenhower dă semnalul represaliilor atomice și imediat după aceea moare în urma unui atac de cord. Radiațiunile atomice mortale ajung pină la New York, Moscova și Londra, unde Churchill moare citînd această știre în ziarul „Times”, regina Elisabeta scapă fîgînd cu un

submarin în Australia, iar Margaret, spre marea bucurie a femeilor care au reușit să supra-viețuiască, părăsește țara pentru a se căsători cu un elvețian. Înainte ca teribilul război izbucnit în Orientul Mijlociu să ajungă în faza decisivă, atît Rusia, cît și America cad jertfă războiului nuclear.”

Creдем că a comenta o asemenea literatură, fie și sub semnul ridicolului, ar fi o acțiune lipsită de sens; ba mai mult, cea mai mare parte a cititorilor s-ar putea simți pe drept cuvînt jigniți de încercarea de a li

NOTAȚII

tr-un fel. Cum era și fireaz, trecutul l-a fost șters cu buretele, iar pe deasupra în 1952 devine chiar membru al guvernului. Acesta e autorul. Ziarul „Il Giorno” trage următoarele concluzii:

„Cartea nu are marile merite literare și se pot artile în cuprinsul ei unele imperfecțiuni. Toate acestea nu au însă mare importanță față de perspectivele pe care le deschide, pe-așorilor galbene; în „1960”, Japonia reușește și convinge China să rămînă în afara conflictului care îi va duce pe alții la distrugere; imediat după în-

lăturarea Rusiei și Americii, conflictul chino-japonez și nașterea și dominația lumii în treag.”

Autorul Masanobu Tsuji e mai puțin scrupulos decît colegii săi publiciști occidentali, care își ascund de multe ori declarațiile belicoase sub formule delicate, precum „pacea lumii libere”, „sistemul defensiv al Occidentului” s.a.; el merge mai departe, trăgînd în mod deschis concluzii practice pe care le fundamentază teoretic, preconizînd nici mai mult nici mai puțin decît posibilitatea realizării dominației rasei galbene în lume, prin mijlocirea unei alianțe cordiligi chino-japoneze. În privința caracterelor Masanobu de orice culoare, să-și pună pălăvia cu: China populară este un stat socialist inhibitor de pace.

Întă-n de deci în fața unei „noi” teze și a unui „nou” teoretician, și teza și teoreticianul nefiind cu nimic mai prejos decît precursorii lor, fasciștii germani și italieni.

Și pentru că e vorba de asemănări, desigur că aici sînt și alți precursorsi ai lui Tsuji, și anume: Hitler și Stalin.

V. CONSTANTIN